

**JAMES
PATTERSON**

împreună cu **STEVEN BUTLER**

**JURNALUL
UNUI CÂINE
POZNAȘ**

**O anchetă
HAMtastică**

Ilustrații de
RICHARD WATSON

Traducere din limba engleză de
IOANA RADU

corint[✓]**junior**

Redactare: Gabriela Mitrovici, Ruxandra Georgescu

Tehnoredactare: Valentina Dobrescu

Corectură: Antonia Kacso

Copyright © 2020 by James Patterson

This edition arranged with Kaplan/DeFiore

Rights through Graal Literary Agency.

Toate drepturile asupra acestei ediții în limba română aparțin CORINT JUNIOR, un imprint al CORINT BOOKS, str. Mihai Eminescu, nr. 54A, București.

www.corintjunior.ro – www.edituracorint.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PATTERSON, JAMES

Jurnalul unui câine poznaș: o anchetă HAMtastică / James Patterson
împreună cu Steven Butler; trad. din lb. engleză de Ioana Radu. - București:

Corint Junior, 2023

ISBN 978-973-128-826-0

I. Butler, Steven

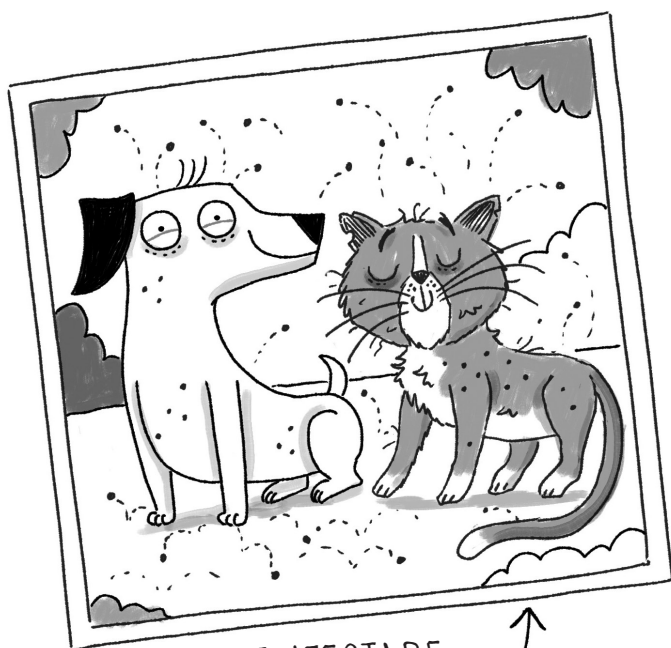
II. Radu, Ioana (trad.)

821.111

Singurul dintre noi care nu auzise nimic era Genghis...

El e, de obicei, cel mai panicat membru al găştii noastre, dar spre norocul lui, se pare că a ratat complet întâmplarea de azi-noapte.

Vezi tu, micuţul ăsta a luat recent nişte purici de toată frumuseţea de la Doris, pisica vecinilor lui...

INFESTARE

IMPRESIONANTĂ

Veterinarul din Hills Village i-a prescris lui Genghis niște medicamente noi pentru purici, MEGA PUTERNICE, care îi dau o super-somnolență, așa că a dormit dus și n-a auzit urletele! Sunt un pic gelos pe el!

Dar...

Nu toți suntem la fel de norocoși ca el, prietene neblănos. Urmează partea care stârnește urlete lătră-ci-OASE de spaimă! Ține-te bine...

Cum scheunam noi în legea noastră, împărtășind propriile variante ale straniilor evenimente... pe Lola a bușit-o plânsul. Era complet răvășită, nu mai contenea cu tânguielile și văicărelile, jur! La început n-am auzit nimic de la ea, în afară de niște hohote de plâns și câteva ham-ham-uri îngrijorate, dar în cele din urmă ne-a spus...

Azi-noapte... n-a fost
doar o sesiune de ham-mălaie!
Cine a făcut asta...
L-A FURAT pe DOMNUL
PUFOȘEL-PUFOS!!!

Sunt convins că aceste cuvinte mă vor
urmări toată viața, amice-om. Ai mai auzit
VREODATĂ ceva atât de îngrozitor... atât
de teribil... încât SĂ-ȚI FACĂ GHEARELE
SĂ ÎNGHEȚE DE FRICĂ?!?!

Stai așa... am uitat că tu, prietene neblănos, ești un om... și pentru o persoană catine, așa ceva nu sună chiar atât de groaznic. Hai să-ți explic...

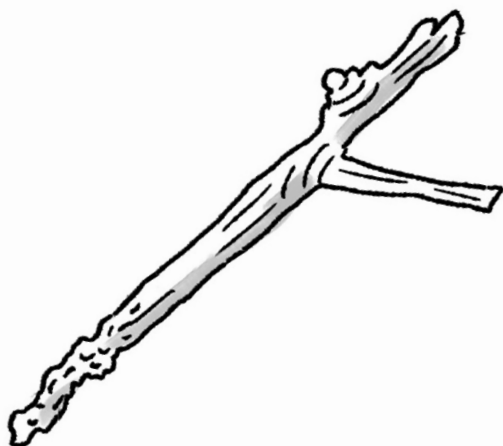
Dacă n-ai avut până acum plăcerea să împarți existența cu un exemplar canin desăvârșit, așa cum sunt eu, atunci e clar că nu știi cât de SE-RI-OS este pentru un câine să aibă o jucărie preferată. NU GLUMESC! Zilele noastre ar fi lipsite de sens fără ele. Chiar nu contează dacă ești mare sau mic, dacă ești un câine dichisit sau răpciugos, poți fi înspăimântător, urlător, pufos sau murdar, poate că zgârii sau sari, poate ești prea vorbăreț, sau ursuz... cea mai veche regulă din cartea lipa-lipa-legilor canine spune că fiecare potaie trebuie să aibă o jucărie preferată-prea-iubită-ADORATĂ, cu care să se joace, și la care să ronțăie când omul lui de companie nu este prezent.

Poate ție ți se pare un pic prea copilăresc, amice-om, dar așa stau lucrurile. Viața unui cățelandru nu merită să fie trăită dacă nu vine la pachet cu bucuria de-a avea o jucărie minunată pe care s-o prețuiască.

Orice câine de pe planetă are una, dar suntem toți foarte diferiți și avem gusturi personale când vine vorba să ne-alegem jucăria preferată.

De exemplu, bijuteria mea neprețuită-mai-presus-de-orice este BĂȚUL meu BĂȚOS!

O, DOAMNE! IUBESC BĂȚUL ĂSTA ATÂÂÂÂÂÂÂÂT DE MULT! Simt cum mi-o ia coada razna doar gândindu-mă la el.

Am găsit bățul meu perfect toamna trecută, când doamna Haggerty, femeia-om de vizavi de noi, aduna crengi pentru un morman mare căruia voia să-i dea foc la ea în curte. Am adulmecat aroma acestui SUPER-BĂȚ în secunda în care am ieșit afară pe ușă, și-am reușit să trag de lesă și să-l târăsc pe Mariham acolo exact la timp pentru a salva acest miracol SA-VU-ROS de băț de la moarte sigură, prin ardere pe marginea trotuarului.

Bățul meu e pus la-loc-de-cinste, sub patul lui Mariham din camera de somn, de unde îl scot pentru ronțait strict la ocazii speciale.

Și toți amicii-mei-băloși au jucăriile lor preferate.

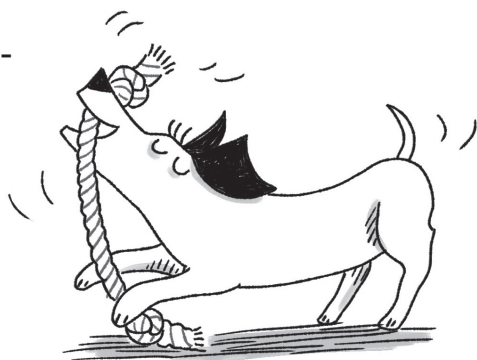
Odin cară peste tot prin coteț un papuc special...

Diego e practic ÎNDRĂGOSTIT până peste
cap de Pinguinul-Care-Scârțâie...

Genghis are frân-
ghia lui smo-
to-ci-bi-lă...

Betty e în limbă
după mingea ei Hopa-Mitică-Ce-Împrăș-
tie-Unt-De-Arahide...

Și-acum uite-o și pe Lola... Inima mea de
potaie se rupe-n două numai când mă gân-
desc la fățuca ei tristă.

L-am lăsat pe domnul
Pufoșel-Pufos afară în curte înainte
să merg la culcare... știți și voi că cel
mai distractiv e să molfăi jucăria nu-
mai-bună-de-ronțăit când e îmbibată în
rouă, a doua zi de dimineață... dar când
m-am trezit...

DISPĂRUSE FĂRĂ URMĂ!

E în regulă, amice-om, știi că probabil plângi în hohote, ca un Terrier cu durere de dinți... Nu te opri, te înțeleg. Cred că mă ia și pe mine cu suspin...

Vezi tu, Lola îl avea pe domnul Pufosel-Pufos încă de la început, de pe vremea când eu și haita-mea-de-potăi eram după gratii în Adăpostul Pentru Câini din Hills Village. Îl iubea nespus pe ursulețul ăla vechi – din vârful boticului-lui-bombat și până la fundulețul lui pufos.

Era o jucărie deosebită. Una dintre cele mai bune...

Chiar în acel moment, prietenul meu neblănos, – în timp ce Lola își plângea nenorocirea – mi-am dat seama că în orașul nostru își făcuse apariția ceva CU ADEVĂRAT groaznic, și că va urma o aventură care ne va băga pe toți în sperieți.

PETICE DE MURDĂRIE
ȘI PETE PENTRU EXTRA
SAVOARE

UN PICIOR MAI
LUNG DECÂT
CELĂLALT...
PERFECT PENTRU
CĂRAT

BURTICĂ-
PUFOȘICĂ
PENTRU MOTĂIT

DOMNUL
PUFOȘEL-PUFOS

Odin tocmai venise cu ideea să mergem la amușinat în curtea Lolei, să vedem dacă dăm peste vreun indiciu. Ne făceam planuri despre cum să începem investigația, când deodată Betty scoase un țipăt...

Am rămas toți cu gura căscată de groază, amintindu-ne de lunile pe care le petrecuserăm împreună la închisoarea pentru potăi. Zilele de groază pe care le-am trăit în văgăuna aia păreau fără sfârșit, n-aveam parte nici măcar de un bobârnac pe botic sau de un scărpinat pe burtică, așa că orele treceau ascultând poveștile unei bătrâne și pricăjite Chow, care se afla în celula de alături. Numele ei era Bătrâna Mamă Râioasă și avusese parte de cea mai extra-OS-di-na-ră existență din câte mi-au fost date să cunosc. În fiecare noapte relata aventurile ei...

Odată, am **ROS**
sandalele
Statuiei Libertății!

Chicago
nu s-a numit **ORAȘUL**
VÂNTURILOR
până n-am fost eu în vizită!
HA HA!!

Eram atât de
faimoasă, că puțin a lipsit
să schimb semnul din
HOLLYWOOD în
RÂIA-WOOD!

Și câteodată, doar la ocazii super-speciale, ne spunea tot ce știa despre oameni, și crede-mă... știa o groază de lucruri!

Dintre toate poveștile despre oameni, cel mai mult îmi plăcea să aud despre tradițiile și sărbătorile voastre ciudate... mai ales despre Noaptea HAM-LUNGANULUI!

N-am crezut întru totul poveștile Bătrânei Mame Râioase despre HAM-LUNGAN. Să fim serioși, cine-a mai auzit vreodată ceva atât de trăsnit... sau savuros... cum ar fi un uriaș cârnăcior urlător, care face ture prin oraș?! Însă povestea pe care ne-a spus-o Betty azi-dimineață mi-a făcut blana să mi se ridice pe spate. Să fie oare cu puțință? Bătrâna Mamă

Râioasă chiar spunea adevărul? E posibil să fim terorizați de un tub delicios de carne procesată?

Noaptea trecută, chiar înainte să înceapă urletele, i-am auzit pe oamenii-mei-de-companie spunând că Noaptea HAM-LUNGANULUI e joia viitoare! Se pare că a venit mai devreme...

Mi-ar plăcea să-ți pot spune ce s-a întâmplat în continuare, amice-om, dar, ce să vezi... eu am cam...

Luni

8:37 AM

Sper, amice-om, că ce-ai citit până acum nu ți-a dat prea mari fiori pe șira spinării. Probabil ai aruncat cartea asta cât colo în camera ta, sau ai îngropat-o undeva tipând: „NU POT SĂ MAI CITESC NICIUN CUVÂNT! ESTE MULT PEA CUMPLIT!”

Te înțeleg perfect, să știi, prietenul meu neblănos. Tot ce ți-am povestit este cu adevărat

ÎNGROZITOR! Jur că nici eu n-am știut ce să fac tot restul după-amiezii, după ce-am aflat de dispariția domnului Pufosel-Pufos. N-am putut să dorm, n-am putut să mă-nânc nimic... în afară de două castroane la prânz și cină... nici măcar n-am putut să mă adun ca să latru la poștaș, când a venit după-amiază până la ușă să lase un pachet!

Capul mi se învârtea de la atâtea întrebări fără răspuns, cum ar fi...

**CINE E
HAM-LUNGANUL?**